

Evasio

Colori Ensemble

Aliud

Rachmaninov, Ravel, De Falla
Hettinga, Le Cointre
Hoekstra, Visser, Van Ligtenberg

Colori Ensemble

Rianne Jongsma - flute, piccolo, alto flute
Wilma Jongsma - oboe, English horn
Arjan Jongsma - marimba, vibraphone
Frans Douwe Slot - piano
Jochem le Cointre - piano*

EVASIO

J. le Cointre (1994)	1. Frjemde Kusten (2018) text and posthumous declamation: T. Hettinga (1949-2013) <i>flute, oboe, marimba, piano*</i>	04:24
S. Rachmaninov (1873-1943)	from: Symphonic Dances op. 45 2. Non allegro <i>flute - piccolo - alto flute, oboe - English horn, marimba - vibraphone, piano</i>	12:11
W. van Ligtenberg (1934)	ORBIS per oboe solo (2016) 3. Intro e Orbis I 4. Evasio 5. Orbis II e Coda <i>oboe</i>	06:12 02:20 03:15
M. Ravel (1875-1937)	from: Ma Mère l'Oye 6. Pavane de la Belle au bois dormant 7. Petit Poucet 8. Laideronnette, Impératrice des Pagodes 9. Le Jardin féerique <i>flute - piccolo - alto flute, oboe - English horn, marimba, piano</i>	01:43 03:11 03:38 03:15
P. Visser (1939)	10. Fantasia per flauto e marimba (2016) <i>flute, marimba</i>	06:55
S. Hoekstra (1976)	Sonatina for flute, oboe and marimba (2018) 11. Moderately fast 12. Freely 13. With energy but not too fast <i>flute, oboe, marimba</i>	04:23 03:13 04:02
M. de Falla (1876-1946)	from: El Amor Brujo 14. Danza Ritual del Fuego <i>flute, oboe, marimba, piano</i>	04:30
J. le Cointre (1994)	15. Oankomst (2018) text and posthumous declamation: T. Hettinga (1949-2013) <i>flute, oboe, marimba, piano*</i>	07:07

The title of this CD reflects the mission of the Colori Ensemble. To evade, the literal translation of the Latin *evasio*, is symbol to the ensemble's wish to escape daily musical routine and to elude the beaten track. To throw new light on the existing, but also to create new sounds by playing new compositions by contemporary composers. To emphasize that these composers stand on the shoulders of illustrious predecessors, this CD is combining these new compositions with arrangements of well-known repertoire by composers whose works have withstood the test of time already. The chosen compositions are fitted to the specific musical cast of the Colori Ensemble. The result can be compared to add subtle colouring to a black-and-white photograph, revealing details that might be overlooked, or in this case overheard, in the original. The four contemporary composers on this CD, all originating from or working in the Dutch province of Friesland, each in their own way stand on the shoulders of the great composers from the past: sometimes reminiscent, but at the same time looking toward a bright musical future. The musicians consider the posthumous contribution of the Frisian poet Tsjëbbe Hettinga as an inspiring gift. So it is no coincidence that this poet has the first and final word on this CD. Starting from distant shores (Frjemde

Kusten), the Colori Ensemble depicts an imaginary and musical journey, escaping from (un)known places and presenting different views. Upon arrival (*Oankomst*) the cycle is completed by the poet's welcoming words *Kalispera file* (greetings to you, my friend).

COLORI ENSEMBLE

Rianne Jongsma (flute), Wilma Jongsma (oboe), Arjan Jongsma (marimba) and Frans Douwe Slot (piano) have all been laureates with various prestigious Dutch music contests. They have completed their musical education on the conservatoires of Amsterdam, The Hague, Groningen and Utrecht. The ensemble's name derives from the composition *Colori*, written especially for them by Wim van Ligtenberg in 2012. In addition to commissioned compositions, the ensemble plays arrangements of classical pieces. In 2015 the ensemble recorded the CD *Colori miti* with Aliud Records in cooperation with the Frisian Music Archive.

Jochem le Cointre (1994) is a versatile and talented pianist and composer. From 2012 – 2016 he studied at The New School in New York and the New York Piano Academy with Ronn Yedidia, who inspired him to take an interest in classical composing. After his studies, Le Cointre returned to The Netherlands, where he teaches at the Piano Academy in Amsterdam and composes for ensembles of various musical settings, varying from chamber music to full symphony orchestra.

Tsjëbbe Hettinga (1949-2013) was a Frisian poet and translator. He acquired local fame by reciting his own poetry and is considered as one of the most influential Frisian poets. In 1970, '71 and '87 he was awarded the Rely Jorritsma Prize. His performance at the Frankfurter Buchmesse in 1993 resulted in a breakthrough for him and Frisian poetry in the Dutch literary circles. In 2001 he received the Gysbert Japicx Prize, the most important award in Frisian literature, for his collection of poetry entitled *Fan oer see en fierder* (From overseas and beyond).

Frjemde Kusten (2018)
Jochem le Cointre (1994)

During his studies in New York, Jochem le Cointre was asked by one of his teachers to declaim a poem, preferably in a foreign language. Jochem didn't hesitate: it was going to be Frisian, more specifically the Frisian poet Tsjebbe Hettinga. While Jochem was in New York, he felt homesick and therefore brought the poem *Frjemde Kusten* (Distant Shores) to stick to his Frisian roots. He read it to his American fellow students, who were captivated by the sound of the language, even though they didn't understand a word of it. "Do it again!", the teacher said enthusiastically. Inspired by this experience, Le Cointre started to set the poem to music. When a few years later he encountered the Colori Ensemble, he decided to finish the work by arranging it to suit their musical cast. The marimba expresses the sound of the sea, of creaking wood and ships, whilst the flute and oboe play the role of seabirds and the wind. Hettinga's own voice is reading the poem in this piece, guiding the musical narrative as it were. The taxis at the end of the poem are reflected in the percussion.

Symphonic Dances op. 45
Sergei Rachmaninov (1873–1943)

Since the 1920s, Rachmaninov focussed on his career as a piano virtuoso. He had not been conducting for about 10 years, but even his composing came almost to a standstill now. It seems odd that he is remembered nowadays mainly for his compositions, for in the last 26 years of his life, he only wrote 6 pieces. The *Symphonic Dances* are the very last of these, a final outburst of creativity and originality. However the lyricism and harmony can only lead to the conclusion that this music can only be Rachmaninov's, one can hear him reinventing himself in this piece, leading to a more compact musical language, more direct and highly effective. This creative outburst took place in the summer of 1940, first resulting in a version for two pianos four hands. But at the same time, he had worked on a version for a large and richly instrumented orchestra, which calls for piccolo, English horn, bass clarinet, double bassoon, extended percussion with tubular bells and xylophone, harp and piano. This version was completed in less than two months and dedicated to Eugene Ormandy and his famous Philadelphia Orchestra, who premiered the piece in January 1941.

ORBIS per oboe solo (2016)
Wim van Ligtenberg (1934)

Everything in life comes as a cycle. Ashes to ashes, dust to dust. Planets evolve round their star. In many sociological processes, one can derive a cycle. "Going around in circles" and "being sent from pillar to post" speak volumes. The composer has tried to set this phenomenon to music. It has resulted in a three-movement composition for oboe – ORBIS. The Latin title is symbol for the inescapable course of things. This treadmill leads to a general inclination to escape daily routine. Such an escape is aptly described by the Latin term *EVASIO*, the title of the middle part of this composition. The outcome of any escape remains uncertain, as it often leads to just another cycle. The work is dedicated to Wilma Jongsma.

Ma Mère l'Oye
Maurice Ravel (1875–1937)

The mini suite *Ma Mère l'Oye* is based on the *Tales of My Mother Goose* by Charles Perrault and originally written for piano four hands, four small hands that is, because Ravel wrote it for Jean and Mimie, the children of dear friends to the composer. Igor Stravinsky once benevolently described Ravel as a Swiss clock maker, which was very apt for Ravel's father was Swiss and an inventor at that. And even more so, because where other composers were looking for musical renewal, Ravel strived for technical perfection in his creations. The resulting, ground breaking musical renewals were only a by-product to Ravel. Well-oiled and neatly fitted musical gear wheels and cogs were all that mattered to Ravel. *Ma Mère l'Oye* is one of the finest examples of Ravel's meticulous musical skills: melody, harmony and counterpoint are all integrated to perfection. Never too much, never too little, always perfectly balanced and right in time. Like a Swiss watch.

Fantasia per flauto e marimba (2016)

Peter Visser (1939)

When composer Peter Visser and his wife Christine woke up on the morning of 5 January 2016 in the Dutch countryside, where they stayed as guests, they were looking at a fairylike scenery of snow and ice. The northern part of The Netherlands was held hostage by the weather gods. In the four day period that this 'hostage' held on, this six minute long Fantasia for flute and marimba arose from the composers mind. It wasn't just coincidence that Fantasia was inspired by this particular scenery: the pearly white sound of the flute and the crystal clear sound of the marimba reflect the snow and ice. This however has not resulted in a cold piece of music: there's lots of emotion to be heard in the two alternating musical segments that give this composition a rondo-like feeling. The initial pastoral melody in the flute is constantly met by sharply contrasting moments of stamping rhythm in the marimba and fierce and virtuoso flute passages.

Sonatina for flute, oboe & marimba (2018)

Sipke Hoekstra (1976)

End 2017 Sipke Hoekstra was commissioned to write a piece of music for the Ferwerda Academy. This resulted in Sonatina, originally thought for two oboes and piano. For the Colori Ensemble, Hoekstra wrote this special version for flute, oboe and marimba. The first movement opens with a cheerful tutti motive, rather a good formula to draw the piece to a close, that can be heard in the two outer sections of this composition. Then, flute and oboe are chasing each other in an impelling counterpoint, abruptly intervened by the marimba. A contrasting movement follows, in which counterpoint still plays an important role. And, finally, it all ends the way it started, but is that satisfying enough? Where the first movement constitutes an equal three-way conversation, in the second movement the marimba facilitates a peaceful dialogue between flute and oboe. The three instruments encounter in a short climax, but simplicity and tranquillity prevail in this movement. How different that is in the final movement: the musical discourse in on the edge of a knife in an almost cynical rhetoric, alternated in the middle section by a hint of melancholy, but remaining cynical throughout. The piece is drawing to a close like the ending of the first movement, but this time added with a chord the listener might have been waiting for all along.

Danza Ritual del Fuego - El Amor Brujo

Manuel de Falla (1876-1946)

Manuel de Falla left Spain in 1907 to take stock of contemporary music in Paris. To his astonishment, his motherland was hot among the avant-garde composers in Paris. Debussy was working on Iberia and Ravel in that year finished his Rhapsodie Espagnole and the opera L'Heure Espagnole, and on top of all that the Boléro. The surprise must have inspired De Falla to search for the true Spanish factor in music and by doing so creating his own specific musical idiom. El Amor Brujo is one of his first trials in that respect. The original was written for eight instruments and successful from the start. It was piano legend Arthur Rubinstein who saw the potential of Danza Ritual and asked for a piano transcription. A modest De Falla meant that a piano version wouldn't make the piece shine, but Rubinstein knew better. Right from the first concert where he played it as an encore, he had to play the compelling piece three times to satisfy the audience. After this first success, things evolved rapidly. De Falla scored it for full orchestra and the rest is history.

Oankomst (2018)

Jochem le Cointre (1994)

After the première of Frjemde Kusten (Distant Shores) in March 2018, the idea arose to set yet another poem by Hettinga to music. Le Cointre had also declaimed Oankomst (Arrival) in New York, and so the music for this poem came as a natural consequence, like a journey across the sea. At first, Hettinga's voice is light and lyrical, till the end, when the main character is stranded on the cliffs and reaches his destination: Oankomst (Arrival). To emphasize this dramatic musical storyline, sounds of the sea and seabirds have been added.

De titel van deze cd geeft de missie van het Colori Ensemble weer. Ontduiking, de letterlijke betekenis van het Latijnse woord *evasio*, staat symbool voor datgene wat het ensemble wil realiseren: ontsnapping uit de dagelijkse sleur, nieuw licht werpen op bestaande dingen maar ook nieuw licht, in dit geval geluid, laten creëren door hedendaagse componisten. Dat deze componisten in een rijke muziektraditie staan wil het ensemble benadrukken door ze op deze cd te combineren met een aantal grote klassieke componisten. Hiervoor zijn orkestwerken en pianoversies gekozen die zich lenen voor een nieuwe blik, daarbij gestuurd door de bezetting van het ensemble. De arrangementen laten zich vergelijken met een zwart-wit foto die op sommige plaatsen is ingekleurd, waardoor details nog beter uit de verf komen. De vier hedendaagse componisten op deze cd, afkomstig uit, dan wel werkzaam in Friesland, staan elk op hun eigen wijze in de muziektraditie: soms terugblikkend, maar ook vooruitkijkend. De ensembleleden beschouwen de postume medewerking van de Friese dichter Tsjèbbe Hettinga als een geschenk. Niet toevallig heeft hij het eerste en laatste woord. Het ensemble wil, startend vanaf vreemde kusten (Frjemde Kusten), een denkbeeldige, muzikale rondreis presenteren met omzwerving en ontsnap-

ping naar (on)bekende oorden en nieuwe vergezichten. Na aankomst (Oankomst) is de kringloop voltooid, getuige de goedmoedige slotwoorden van Hettinga: *Kalispera file* (gegroet, mijn vriend).

COLORI ENSEMBLE

Rianne Jongsma (fluit), Wilma Jongsma (hobo), Arjan Jongsma (marimba) en Frans Douwe Slot (piano) wonnen individueel prestigieuze prijzen op o.a. het Prinses Christina Concours, het Nationaal Concours van Stichting Jong Muziktalent Nederland en het Schubert Concours. Ze studeerden aan de conservatoria van Amsterdam, Den Haag, Groningen en Utrecht. Het ensemble ontleent haar naam aan de compositie *Colori*, in 2012 geschreven door Wim van Ligtenberg. Naast het hedendaagse repertoire speelt het ensemble arrangementen van klassieke werken. In 2015 kwam de cd *Colori miti* tot stand voor het label Aliud Records in samenwerking met het Frysk Muzyk Argyf.

Jochem le Cointre (1994) is een veelzijdig pianist en componist. Hij studeerde van 2012 tot 2016 aan The New School in New York en de New York Piano Academy bij Ronn Yedidia, bij wie hij zijn interesse ontwikkelde voor compositie en klassiek piano. Na zijn studie keerde Le Cointre terug naar Nederland waar hij doceert aan de Piano Academy in Amsterdam en componeert voor diverse kamermuziekbezettingen tot voltallig symfonieorkest.

Tsjèbbe Hettinga (1949-2013) was een Fries dichter en vertaler. Hij werd vooral bekend door de voordracht van zijn poëzie en geldt als een van de meest invloedrijke Friese dichters. In 1970, '71 en '87 won hij de Rely Jorritsmaprijs voor zijn poëzie. Zijn optreden op de Frankfurter Buchmesse in 1993 betekende voor hem en voor de Friestalige poëzie een doorbraak in de Nederlandse literaire wereld. In 2001 ontving hij de Gysbert Japicxprijs, de belangrijkste Friese literatuurprijs, voor zijn bundel *Fan oer see en fierder*.

Frjemde Kusten (2018)
Jochem le Cointre (1994)

Toen Jochem le Cointre in New York studeerde vroeg zijn docent een gedicht voor te lezen in de les, het liefst in een vreemde taal. Jochems keuze was gauw gemaakt: Fries, en wel het Fries van Tsjebbe Hettinga. In deze periode kreeg Le Cointre door heimwee hang naar zijn Friese roots en dus bracht hij het gedicht *Frjemde Kusten* mee, dat hij op zijn beste Fries voordroeg aan de Amerikanen. Zonder dat zij de betekenis van het gedicht begrepen, waren ze helemaal in de wolken van de pracht van die taal. De leraar riep uit: "Do it again!" Geïnspireerd door die ervaring begon Le Cointre aan een muzikale omlijsting van het gedicht. Toen hij een paar jaren later met het Colori Ensemble in contact kwam, besloot hij om de muziek voor het ensemble te arrangeren en het werk af te maken. De marimba vertolkt de klank van de zee, van krakend hout en van schepen, de fluit en hobo doen denken aan zeevogels en geluiden van de wind. Hettinga's stem declameert tijdens de muziek: zijn klanken vormen poëtisch de leidraad voor dit stuk. De taxi's aan het einde van het gedicht klinken terug in de percussie. [JLC]

Symphonic Dances op. 45
Sergej Rachmaninov (1873-1943)

Sinds de jaren '20 van de vorige eeuw lag Rachmaninovs focus op een carrière als pianovirtuoos. Hij was al een jaar of tien gestopt met dirigeren, maar ook het componeren kwam nu op een gevaarlijk laag pitje. Want terwijl we hem tegenwoordig toch écht vooral als componist kennen, zou hij in de laatste 26 jaar van zijn leven nog maar een zestal composities afleveren. Van dat zestal vormen de Symfonische Dansen zijn allerlaatste werk, vrucht van een laatste uitbarsting van compositorische creativiteit én originaliteit. Want, hoewel je aan de onnavolgbare lyriek en harmonische vindingrijkheid onmiddellijk hoort dat dit alleen maar Rachmaninov kan zijn, hoor je hem zichzelf toch opnieuw uitvinden. Een compactere muzikale taal, directer en heel effectief. Deze eruptie van creativiteit vond plaats in de zomer van 1940, met als eerste resultaat een versie voor twee piano's vierhandig. Maar tegelijkertijd had hij al gewerkt aan een orkestversie, eentje met een rijk orkestraal instrumentarium. Daarin onder meer piccolo, Engelse hoorn, basklarinet, contrafagot, uitgebreide slagwerkbatterij, waaronder buisklokken en xylofoon, harp en piano. Die versie voltooide hij in minder dan twee maanden en droeg deze op aan Eugene Ormandy en diens fameuze Philadelphia Orchestra - die het in januari 1941 in première brachten. [SH]

ORBIS per oboe solo (2016)
Wim van Ligtenberg (1934)

Alles in het leven voltrekt zich als in een kringloop. De mens komt uit stof en ver gaat tot stof. Planeten draaien rond hun zon. In tal van maatschappelijk-sociologische procedés zijn kringlopen te herkennen. Het bestaan van zegswijzen "in een kringetje ronddraaien" en "van het kastje naar de muur gestuurd worden" zijn daarvan treffende duidingen. De componist heeft geprobeerd dit fenomeen in muziek te vangen. Dit heeft geresulteerd in een driedelige compositie voor hobo, die de naam ORBIS heeft meegekregen. Deze Latijnse titel verklaart het gegeven van de vrijwel onontkoombare, in een kring ronddraaiende loop der dingen. Veelal bestaat de neiging om aan de almaar voortgaande sleur te ontsnappen. Zo'n ontsnapping of ontkoming wordt treffend weergegeven door de Latijnse term EVASIO, de benaming van het middendeel van de compositie. Of een dergelijke ontsnapping tot het gewenste resultaat leidt, blijft onzeker. Vaak resulteert het weer in een nieuwe kringloop. Het werk is opgedragen aan Wilma Jongsma. [WvL]

Ma Mère l'Oye
Maurice Ravel (1875-1937)

De minisuite *Ma Mère l'Oye* is gebaseerd op de Sprookjes van Moeder de Gans en oorspronkelijk geschreven voor piano-vierhandig. Voor vier kleine handen welteverstaan. Maurice Ravel schreef het namelijk voor Jean en Mimie, de kinderen van dierbare vrienden. Igor Stravinsky omschreef Ravel eens als een Zwitserse uurwerkmaker. Een aardigheid, omdat Ravels vader Zwitser was en uitvinder bovendien. Extra treffend omdat, daar waar tijdgenoten zochten naar muzikale vernieuwing, Ravel juist continu zocht naar de technische perfectie van zijn persoonlijke scheppen. Dat zijn vernieuwingen daarvan een bijproduct waren, was voor hem secundair. Alle tandwielletjes naadloos in elkaar grijpend, alle radertjes geolied - dát was wat telde. *Ma Mère l'Oye* is een prachtvoorbeeld van Ravels fijne compositorische motoriek: melodie, harmonie, contrapunt worden in onfeilbare onderlinge samenhang aangewend. Nergens te veel, nergens te weinig, alles perfect in balans en precies op tijd. Als een klokje. [SH]

Fantasia per flauto e marimba (2016)

Peter Visser (1939)

Toen componist Peter Visser en zijn vrouw Christine 's ochtends 5 januari 2016 wakker werden was het Natuurvriendenhuis in Noordlaren, waar ze logeerden, een sprookjesdecor van sneeuw en ijs. Heel het noorden van Nederland werd gegijzeld door de weergoden. In de vier dagen dat de "gijzeling" duurde, ontstond Fantasia voor fluit en marimba, een werk van zo'n zes minuten. Dat de Fantasia voor genoemde bezetting in deze sprookjesomgeving tot stand kwam was meer dan toeval: de blanke fluitklanken en het vaak kristalheldere geluid van de marimba weer spiegelen in zekere zin het sneeuw- en ijslandschap. Een ijzig stuk is het evenwel niet geworden: daarvoor zit er te veel emotie in twee segmenten die elkaar voortdurend afwisselen en het werk een rondo-achtig karakter geven. De pastorale fluitmelodie van het begin krijgt steeds een scherp contrasterend vervolg door momenten met een stampende ritmiek van de marimba en virtuoze, soms felle fluitpassages daarboven. [PV]

Sonatina for flute, oboe & marimba (2018)

Sipke Hoekstra (1976)

Eind 2017 verleende de Ferwerda Academie een compositieopdracht aan Sipke Hoekstra. Resultaat was het werk Sonatina, oorspronkelijk voor twee hobo's en piano. Voor het Colori Ensemble maakte Hoekstra een speciale versie voor fluit, hobo en marimba. Het eerste deel opent met een opgewekt tutti-motief, haast eerder een slotformule, dat in beide randdelen herkenbaar terug blijft komen. Daarna jagen fluit en hobo elkaar op in stuwend contrapunt, ruw in de rede gevallen door de marimba. Een afwisselend deel, waarin contrapunt een belangrijke rol blijft spelen, volgt, waarna het eindigt zoals het begint - maar is dat wel bevredigend genoeg? Waar het eerste deel een gelijkwaardig driegesprek is, faciliteert de marimba in het tweede deel een vreedzame dialoog tussen fluit en hobo. De drie instrumenten vinden elkaar kort in een kleine climax, verder regeert in dit deel rust en eenvoud. Anders is het in het derde deel: het staat op scherp door een bijna cynische retoriek, in het midden verwisseld voor een vleugje melancholie, waarna het cynisme kort weer de overhand krijgt. In de coda komt het slot van het eerste deel terug, ditmaal aangevuld met het akkoord waar de luisteraar misschien al het hele stuk op wachtte. [SH]

Danza Ritual del Fuego - El Amor Brujo

Manuel de Falla (1876-1946)

Manuel de Falla verliet in 1907 Spanje om in Parijs de temperatuur van de eigentijdse muziek op te nemen. Tot z'n stomme verbazing bleek zijn geliefde moederland 'hot' onder de avant-garde componisten van Parijs. Debussy was er druk bezig met het grote orkestwerk Iberia en Ravel voltooide dat jaar z'n Rhapsodie Espagnole én de opera L'Heure Espagnole. En de Boléro volgde ook nog. Deze verbazing zal De Falla hebben geïnspireerd te zoeken naar het waarlijke 'Spaanse' in muziek en te komen tot een geheel eigen uitdrukkingsidoom. El Amor Brujo is één van de eerste exercities in dat opzicht. Het origineel schreef hij voor acht instrumenten en de première was geen groot succes. Het was klavierlegende Arthur Rubinstein die de potentie van de Danza Ritual opmerkte en vroeg om een pianotranscriptie. Een bescheiden De Falla verwachtte dat het werk op piano niet goed uit de verf zou komen, maar Rubinstein wist beter. Gelijk bij het eerste concert waar hij het als toegift inzette, moest hij het opzweepende stuk drie-maal herhalen. Na dat succes ging het snel. De Falla herschreef het voor groot orkest - en de rest is geschiedenis. [SH]

Oankomst (2018)

Jochem le Cointre (1994)

Na de première van Frjemde Kusten in maart 2018, ontstond het idee om nog een gedicht van Hettinga op muziek te zetten. Oankomst had Le Cointre in New York ook voorgelezen en zo kwam de muziek snel in één adem tot stand, als een tocht over zee. Hettinga blijft in zijn stem eerst hoog en lyrisch, tot aan het einde, waar de hoofdpersoon op de klippen strandt en aankomt op zijn bestemming: Oankomst. Die spanningsboog heeft de componist in de muziek proberen te dramatiseren met onder andere opnames van zee- en vuurgeluiden. [JLC]

Frjemde Kusten

Oan swarte stielkabels hawwe de bokken
De nacht boppe see en haven úttakele.
De gjalpen fan seefûgels, op it wetter
Yn'e slomme, binne oernommen troch fammen
Dy't op hichte havenjonges befeane.
De wyn, dy't sâlt en frjemde tongslaggen ynhat,
Sylt plichtmjittich as in parlefinker troch
De wetterstrjitten fan'e stêd, de kaaïen del
Dêr't de houdini's fan de grutte fear't fluch
De boeien fan de lange dining ôfdogge,
De stegen troch nei dearinde herten, om
Lichtsinnich oan'e swier te gean mei roken fan
Lavendel, lear, knyflok, tabak, benzine.
De drokke kaaïen en de wurge neisimmer,
De bokken en de mokkels fine elkoar
Net: sykjend in seeman, dy't noch lânrôt is. Ik.

Oerenlang doal ik troch it havenkertier,
Drink yn'e dokkroegen: ûnder de dekmantel
Fan nacht en neon befarre rossige
Froulju de koaien fan it wrakke skip De Wrâld
(Mei paoiers oan'e pompoen dy't de triennen
Eazje). De útholjende boat fan'e moanne
Besylt koel de súdlike kontinenten,
Dy't op'e wetterkaarten fan myn oantinken
Skatten krúst ha mei de nammen fan havens,
Mei de kielen fan kriezjende seefûgels, mei
De grize eagen fan in oerstutsen mem.
Ja, alle havens lykje op inoar, wit ik,
En, lyksa, de sulverôrvjende froulju.
Kom leave, ropt ien. Dat sizze se allegear,
Oeral. Nêe, thúis wol ik wêze, al is't mar
Foar in nacht, en sykjend slaan ik de taxi's acht.

Oankomst

Tsjin in hagelwite flecht fan snieguozzen yn,
Noch foar't syn lytse spegeljende haven
Fersânje koe ta in lânskip fan wier en sâlt,
Fan brúnsgrien him en gielkoperen hurdste
Troch dagen hege blauwe winen as it stof
Fan hjerstmis ploegje maitiidsgrûn ferwaaïend,

Sa wie er útsyld, opdat de see, rjochtsprekkend
Oer in siel dy't net in anker ferneare,
Him opnaam en de readferbaarnde earen fan
It seil Biskaje syn ûnbeskieden weach,
It hûnske gromjen fan Atlas en Gibraltar,
Beharken, of dowesturt en batsk kreakjend
Roer, oant tsjin in kleare jûnloft swarte bergen
Brieken troch de skyn fan in ûneinichheid.

Suvere hertstocht huvere troch wrangen en
Ynhout yn in ûnderstream fan dolfinen.

De wite do, dy't fan toarst en honger twongen
Op it dek delstrutsen wie de moarns, ûntfleach
De kajút syn koperen patryspoarte,
Op de poalstjer yn, dêr't in taskimerjend
Unbekend eilân ûnder omheechkaam, lykas
Ea, nei njoggen dagen en njoggen nachten
Op it wrakhout fan in kylsbalke troch see en
Acht wynstreken belage west te hawwen,
Dat fan Kalypso foar in soan fan Erisos.
Tiid, dy't hannen kriich om't ôfstân noch bestie,
Liet, lyts, autoljochten tusken oanstutsen doarp
En fersmiten krusing ferdwaald sykje om
Stjerren, fisken, sa't mei grize wynbrau it strân
Noch socht om in float dy't útgie om in frou.

Yn dat sykjen sûnder finen koe de siel him
Wer as in eilân troch eilannen omspield.
Op it tanachte alter fan it strân, dêr't er
Mei in hurde wraam fan genot fan hout op
Sân op oankaam, yn in katedraal fan rotsen,
Steil, seestikelbaarch en údraafde swarte
Hynders mei seestjerren yn'e hals, brânmerke
In lyts fjoer mei oardel stiennen ezel en
In nûgjende man yn in mantel syn oankomst.
En sa't er mei steatlike kalmens, geduld
Foar oarmans begryp it spit mei it skieppefleis
Draaid hie, sa't er, alle kearen knibbeljend,
Hieltyd wer de siel yn it fjoer blaasd hie, ja, sa't
De ezels oan de rotsen gnabben, guodlik,
Sa spriek dy man fan nûgjen, joech him syn miel,
briek

De stilte en sei: *Kalispera, file.*

Recording date: July 11, 12, 13 2018, October 18, 19 2018
At Johannes Church Oosthem
Production & distribution: Aliud Records
e-mail: info@aliudrecords.com

More information about our releases can be found at:

www.aliudrecords.com

More information about Colori Ensemble can be found at:

www.coloriensemble.com

Producer: Jos Boerland

Musical supervisor: Ronald Slager

Recording engineer & Editing: Jelmer Veenstra

Balance engineer & Mastering: Jos Boerland

Text: Sipke Hoekstra, Jochem le Cointre, Wim van Ligtenberg, Peter Visser

Poems Frjemde Kusten and Oankomst: Tsjêbbe Hettinga (Dutch and English version available)

Design: Jos Boerland, Oeds Jongsmâ

Translations: Ronald Slager

Photography: Foppe Schut, Pier Meindertsma, Reyer Boxem

This production has been made as an initiative by and in conjunction with:

dbieb
frysk
musyk
argyf

Also available on ALIUD:

